

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Evy Baranovej, v právnej veci žalobcu: **Mgr. V. B.**, zastúpeného JUDr. P. H., advokátom, proti žalovanému: **Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. A/2007/002347 zo dňa 20. marca 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23 S 118/2007-89 zo dňa 5. septembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 23 S 118/2007-89 zo dňa 5. septembra 2007 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene č. A/2007/002347 zo dňa 20. marca 2007. Uvedeným rozhodnutím žalovaný – Vedúca služobného úradu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene podľa § 138 ods. 6 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe (ďalej len zákon č. 312/2001 Z.z.) zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene č. A/2007/000817 zo dňa

31. januára 2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru štátneho zamestnanca Mgr. V. B. dňom 31. januára 2007 s tým, že podľa § 40 ods. 2 písm. b) zákona sa mu poskytne náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu 111 990,-Sk.

Podľa názoru krajského súdu z výrokových častí rozhodnutí správnych orgánov je zrejmé, že napadnutými rozhodnutiami žalovaného nedošlo k odvolaniu žalobcu z funkcie, ale rozhodnutiami bolo rozhodnuté o skončení štátnozamestnaneckého pomeru po tom, ako bol žalobca dňom 10. januára 2007 odvolaný zo svojej funkcie vládou SR na základe uznesenia vlády SR č. 28 zo dňa 10. januára 2007. Žalobca do odvolania vykonával v štátnozamestnaneckom pomere u žalovaného na základe rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene zo dňa 1. júna 2004 funkciu hlavný radca – predstavený, Riaditeľ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a vedúci služobného úradu vo Zvolene, odbor štátnej služby 1.01 – Riadenie štátnej služby od 1. júna 2004. K jeho odvolaniu došlo v súlade s ustanovením § 5 ods. 5 v spojení s § 11 zákona č. 453/2003 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti v platnom znení s účinnosťou od 1. januára 2007 po novele uvedeného zákona zákonom č. 664/2006 Z.z. (účinnosť od 1. januára 2007).

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti rozhodnutí a postupu správnych orgánov nezistil také vady konania, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť rozhodnutí, súd považoval rozhodnutia žalovaného za vecne správne a žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 250k O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

V odvolaní zopakoval tvrdenia zo žaloby, že vláda SR v zmysle bodu A.1 uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 28 odvolala žalobcu dňom 10. januára 2007 z funkcie riaditeľa Úradu práce sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene. Odvolanie vládou sa výslovne týkalo len funkcie riaditeľa a navyše bolo žalobcovi doručované až koncom januára 2007.

Žalobca opakovane v odvolaní tvrdil, že žalovaný postupoval pri odvolaní žalobcu, ako aj pri zmene jeho štátnozamestnaneckého pomeru v rozpore s ustanovenia § 27, § 28 ods. 1, 2, § 31 a § 40 ods. 2 zákona č. 312/2001 Z.z.

Žalovaný nevykonaval riadne žiadne úkony, ktoré mu zo zákona vyplývajú, t.j. písomné úkony v zmysle ustanovení zákona na začatie konania o zmene štátnozamestnaneckého pomeru.

Taktiež prvostupňový súd nevykonaval dôkazy na objasnenie skutočností vo veci ponúknutia a existencie voľného štátnozamestnaneckého miesta, a to výsluchom žalobcu. Okrem otázky reálnej existencie – nie tabuľkového rozpisu – voľného štátnozamestnaneckého miesta, na ktoré mal byť žalobca automaticky zaradený, bolo potrebné objasniť údajný žalobcov nesúhlas s ponúknutým miestom.

Rovnako v odvolaní namietal nesprávne posúdenie otázky príslušnosti odvolacieho orgánu, ktorý rozhodoval v predmetnej veci. Príslušným orgánom podľa názoru žalobcu je jednoznačne vedúci úradu Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave.

Žalovaný navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Opätovne poukázal na to, že úrad práce, sociálnych vecí a rodiny je služobným úradom zamestnancov úradu a zamestnancov pracoviska zriadeného úradom. Vedúcim úradu v služobnom úrade je podľa § 10 ods. 6 zákona jeho štatutárnym orgánom, teda riaditeľom.

Funkcia riaditeľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene bola personálne prepojená z funkciou vedúceho služobného úradu – Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene, išlo o tzv. personálnu úniu.

Žalobca bol vládou Slovenskej republiky dňa 10. januára 2007 odvolaný z funkcie riaditeľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene a bol zároveň odvolaný aj z funkcie vedúceho služobného úradu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu na nariadenom pojednávaní (§ 214 ods. 1 O.s.p.), oboznámil sa s doterajším priebehom konania vo veci, dôvodmi odvolania, vyjadrením žalovaného a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol podľa § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. tak, že napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V odvolacom konaní boli medzi účastníkmi konania sporné tie isté otázky ako v prvostupňovom konaní. Spornou bola právna otázka, či žalovaný správny orgán pri rozhodovaní o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 312/2001 Z.z., či boli splnené zákonné podmienky skončenia štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním podľa § 40 ods. 2 písm. b) a či žalovaný správny orgán dostatočne zistil skutkový stav veci.

Žalobca tvrdil porušenie ustanovení zákona č. 312/2001 Z.z.

Podľa § 40 ods. 2 písm. b) zákona č. 312/2001 Z.z. v znení platnom do 31. decembra 2006 v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z dôvodu, nezaradenie odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak, pričom sa poskytne predstavenému náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu; vedúcemu úradu a predstavenému, ktorý bol odvolaný podľa § 31 ods. 2, sa poskytne náhrada vo výške trojnásobku funkčného platu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že správne orgány postupovali pri rozhodovaní o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu v súlade so zákonom č. 312/2001 Z.z. v platnom znení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu, a to najmä v rozsahu zisteného skutkového stavu, ako aj jeho právneho odôvodnenia.

Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu ako i celého priebehu doterajšieho konania prvostupňový správny orgán Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene vydal dňa 31. januára 2007 rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru č. A/2007/000817 Mg. V. B. s odkazom na postup podľa § 10 ods. 8 a § 40 ods. 2 písm. b) zákona č. 312/2001 Z.z. Ako vyplynulo zo samotného citovaného rozhodnutia Mgr. V. B. bol do jeho odvolania vo funkcii Hlavný radca – predstavený, Riaditeľ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a vedúci

služobného úradu vo Zvolene. Uvedená skutočnosť jednoznačne vyplýva i z rozhodnutia o zmene štátnozamestnaneckého pomeru Mgr. V. B. zo dňa 1. júna 2004, osobné číslo:725. Žalobca bol vymenovaný do funkcie Hlavný radca – predstavený, Riaditeľ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a vedúci služobného úradu vo Zvolene.

Neobstojí preto tvrdenie žalobcu, že žalobca bol odvolaný len z funkcie riaditeľa Úradu práce sociálnych vecí a rodiny a nie z funkcie vedúceho služobného úradu.

Pokiaľ žalobca tvrdil v žalobe ako i v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, že odvolanie vládou mu bolo doručené neskôr ako rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu ako i žalovaného správneho orgánu udáva, že zákon č. 453/2003 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti v znení jeho novelizácie zákonom č. 664/2006 Z.z. s účinnosťou od 1. januára 2007 neurčuje spôsob doručovania oznámenia o odvolaní z funkcie vládou SR.

Je nesporné, že žalobcovi bolo ponúknuté dňa 30. januára 2007, č. A/2007/000815 podľa platného rozpisu štátnozamestnaneckých miest štátnozamestnanecké miesto vo funkcii samostatný radca v odbore 2.11 vzhľadom na to, že služobný úrad nemá miesto v tom istom odbore štátnej služby, do ktorého bol žalobca zaradený t.j. 1.01 riadenie štátnej služby a na tú istú funkciu.

Odvolací súd zhodne s názorom správnych orgánov udáva, že žalobca nesúhlasil s ponukou voľného štátnozamestnaneckého miesta o čom svedčí zápis na dolnej strane časti listiny zo dňa 30. januára 2007 s vlastnoručným podpisom žalobu, pričom žalobca bol upozornený, že ak voľné štátnozamestnanecké miesto neprijme, služobný úrad bude postupovať v zmysle § 40 ods. 2 písm. b) zákona.

Odvolací súd sa taktiež v plnom rozsahu stotožnil s názorom krajského súdu, že v súlade bol i postup žalovaného (vedúci služobného úradu), ktorý rozhodoval ako odvolací orgán v druhom stupni.

Podľa § 138 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z.z. odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej komisie.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 246c v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p. a ich náhradu účastníkom nepriznal, lebo žalobca v konaní úspešný nebol a žalovaný zo zákona nemá právo na ich náhradu.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. marca 2009

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová